

σο για μένα, τα μάτια μου είχαν διακρούσει.

Υπάρχουν σήμερα, σκορπισμένοι σε διάφορες πόλεις της Αμερικής, υπάλληλοι σε καφενεία, όδηγοι σωφών και φύλακες πάρκων, που γνώρισαν άλλοτε, στην εποχή του θαυδωδ κινήματογράφου, μεγάλη δόξα. Πού να φαντασθούν, την εποχή εκείνη, ότι θάρσονται μία μέρα που θα στέρεο ο πακτωλός του. Και ξόδεσαν ασυλόγητα τα μεγάλα ποσά που κερδίζαε. Είχαν από πέντε αυτοκίνητα ο καθένας κ' έδιναν δυο και τρεις φορές τή θεομάδα εσπερίδες που στοίχιζαν χιλιάδες λίρες! Μία από τις παλιές βασίλισσες του Χόλλυγουντ, συήθιζε να στολίζει όλο το σπίτι της—κάπου είκοσι δωμάτια—με ορχιδέες. 'Η ιδιοτροπία αυτή της στοίχιζε τριακόσιες λίρες τή θεομάδα!...

Μέσα σ' αυτή την ατίμοσφαιρα των όργιων και τής σπατάλης, ήταν έπομένο ν' αναπτυχθή και τ'ο φριχτό πάθος των ναρκατικών, που δημιούργησε άπειρα θύματα στον καλλιτεχνικό κόσμο τού Χόλλυγουντ. Από τα θύματα αυτά, τ'ο πιο τραγικό είνε η άσημνη Μάμπελ Νόρμαν, μία από τις πρώτες συνεργάτιδες τού Σαρλό.

Όταν η Μάμπελ Νόρμαν μεσουρανούσε στην Αμερικανική κινηματογραφούπολι με την ωμορφιά, την τέχνη και την εξυπνάδα της, έκανε μία ζωή τρελλή, όλο γλέντια και καταχρήσεις, νομίζοντας πως ο θρόνος της ήταν απρόσβλητος από κίβη καταδρομή τής τύχης... Τότε απέκτησε και τ'ο δόξηριο πάθος των ναρκατικών... Και όταν άργότερα την ένοχοποίησαν για τόν φόνο τού σκηνοθέτου Γουίλλιαμ Τσίπλορ, με τόν όποιον είχε ερωτικούς δεσμούς, η Μάμπελ δέν μπόρεσε ν' άνθξει τ'ο σκληρό αυτό χτύπημα. Κατάρωσε, θεάσαι, ν' αποδείξη στο σκλαστήριο τήν άθωοτήτά της,—άν και υπάρχουν ακόμα πολλοί που πιστεύουν, όστι αυτή σκότασε τ'ο φίλο της για λόγους αντιζηλίας,—μα η ήθική κρίσι που δοκίμασε, τήν έκανε νά άρχιση να παίρνη με πάθος ήρωική, για νά λησιμονήση τόν δυσάρεστο θόρυβο που δημιουρήθηκε γύρω από τ'ο όνομά της...

Τ'ο αποτέλεσμα ήταν νά πεθάνη. Ώστερ' από λίγο, τρελλή σ' ένα φρενοκομείο!

...Στ'ο μεταξύ, τ'ο Χόλλυγουντ εξακολουθεί νά μανητίζει με τήν λάμψη των χιλιάδες νέες και νέους, που πιστεύουν βαθειά ότι άρκει νά εμφανιστούν στη μαγική αυτή κινήματογραφούπολι, για νά κατακτήσουν άμέσως και τή δόξα και τόν πλούτο!...

ΠΟΛΑ ΝΕΓΚΡΑ

ΟΙ ΦΡΑΙΣΤΕΡΟΙ ΣΤΙΧΟΙ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΜΑΣ

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ

"Α! Τί καλά! Ξανάρθες πάλι.
Κύττα τόν ήλιο τόν τρελλό...
Γιά μάς χρυσώνει τ'ο γιάλο,
Γιά μάς χρυσώνει τ'ο περιγάλι.
"Άσε νά γείρω τ'ο κεφάλι
Στ'ο κρινοστήθι τ' απαλό
Κι' άς ξεψυχήσω γάλι-γάλι.
"Ω! γελή που δέν τάχει άλλη!
"Ω! ζάλη στ'ο φτωχό μυαλό
Μή μου μιλάς νά σού μιλά

"Α! Τί καλά! Ξανάρθες πάλι.
'Απ' τή χαρά μου τή μεγάλη.
'Απόψε, κλαώ και γελώ.
Και σέ φιλω!... και σέ φιλω!

ΤΑΚΗΣ ΤΣΙΑΚΟΣ

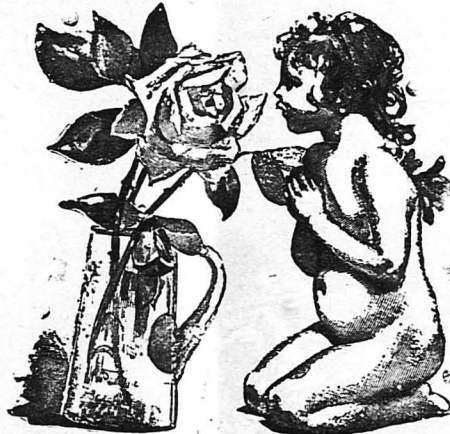
ΜΟΝΑΧΑ ΕΝΑ ΚΡΙΝΟΚΛΩΝΟ

Με τ'α φτερά μισάνοιχτα, έχει η ψυχή καθήσει
κι' άκαρτεράει σγιγνάλο
νά ξεκινήση, ώ θανάτη, τόν πόνο τόν μεγάλο
έπόνεσε, αγάπησε, χιλιόνοιωσε τή ζήση
δέ θέλει τίποτ' άλλο.

'Εσένα τώρα καρτερεί, ό λυτρωτής να γίνης
—δω σμφορά κι' ό πλήξη—
έλα, σάν έρθης, πρόθυμα τήν πόρτα θα σ' ανοίξω
κι' έτοιμη θάσαι τ'ο λευκό μανδύα τής γαλήνης
άπάνω της νά ριξη.

Κατάματα θωρώντας σε, μόνη χαρά και χάρη
στερνή θ' άποζητήση:
Στ'όν κόσμο άπ' ό,τι λάτρεψε κι' έχει πολυσγαπήσει
Μονάχα ένα κρινόκλωνο στ'ο χέρι της νά πάρη
και νά σ' άκολουθήση.

Θ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΥΛΗΣ

**ΣΚΕΦΕΙΣ, ΓΝΩΜΕΣ, ΑΞΙΩΜΑΤΑ
ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ**

Είνε άδύνατο νά είνε κανείς συγχρόνως έρωτευμένος και φρόνιμος.
Β ά κ ω ν

Δέν ύπάρχει κανένα έγγλημα, που νά μήν υποθή νά τ'ο διατρέξη η γυναίκα.
Π λ ω τ ί ν ο ς

'Η καρδιά τής γυναίκας δέν γεονάει ποτέ.
Α. Μυσσέ

'Η γυναίκες βλέπουν χωρίς νά καταλαβαίνουν, ένώ ο σύζυγος πολλές φορές καταλαβαίνουν χωρίς νά βλέπουν.
Β. Ού γ κ ω

'Η γυναίκα γελεί όταν μπορεί να γέμει όταν θέλει.
Γ α λ λ ι κ ή Π α ρ ο ι μ ί α

Δέν ύπάρχει μεγαλύτερη σμφορά για μία γυναίκα, από τήν άσχημα.
Μ π α λ ζ ή κ

Θα μένουν στόν αιώνα
αίτιαίριατα δυό πράγματα :
Ρόδα μέσ' στόν χειμώνα
κι' αγάπη στά γεράματα.

'Ελληνικό Δίστιχο

Μέτρα τά λόγια σου, όταν μιλάς μπροστά σέ γυναίκα και πίσσα.
Γ α λ λ ι κ ή Π α ρ ο ι μ ί α

'Ο Ισκιος ένός άνδρός άξίζει περισσότερο από ένάτ'ο μαζύ γυναίκες.
Κ α τ α λ α ν ι κ ή

"Όταν ξερεί κανείς πώς τόν αγαπάει η γυναίκα του, τότε μπορεί νά κοιτάει κι' όρθιος.
'Ι ρ λ α ν δ ι κ ή

'Η σμφορές τού άνθρώπινου γένους δέν όφείλονται σέ τίποτ' άλλο, παρά στή γυναίκα και μόνον στή γυναίκα.
Α β γ . Σ τ ρ ί ν ι μ π ε ρ γ

Τ'ο δυνατότερο αίσθημα τής γυναίκας είνε η ζηλοτητία.
Α. Μυσσέ

Στ'όν έρωτα χοροκοπούν διαί κανόνες τής λογικής.
'Α λ φ . Λ α μ α ρ τ ί ν ο ς

Στίς αρχαίες έπιγραφές τών Κινέζων η Έβα ονομάζεται «Λόν - Τσού». 'Η λέξις αυτή σημαίνει : «Εκείνη που παρισώνει τούς άλλους στή δική της δικταζία». 'Η όρις επίσης τής λέξεως αυτής έμπεριέχουν τήν ιδέα τής ντροπής, τού μολύσματος κλπ. Αυτή είνε η γυναίκα.
Ρ ο ζ ε λ λ υ ν τ έ Λ ο γ κ

'Η γυναίκες είνε πάντως καλύτερες από μάς τούς άνδρες. Είνε ώμορφότερες, αίσθηματικώτερες, πιο χαριτωμένες. Σάν άνθρωποι, κ'αυτές, έχουν τις έλλειψεις των, αλλά η έλλειψεις αυτές προξενούν μικρότερα κακά από εκείνα που προκαλούν τά δικά μας έλαττώματα. Και για νάμαστε πιο γενναίοι, πρέπει νά βροντοφωνήσουμε όστι υπεύθυνοι και για τ'ο δικά μας και για τ'ο δικά τους έλαττώματα είμαστε έμεις, με τή φιλοδοξία μας νά κυριαρχήσουμε επάνω τους και νά τους φερνώμαστε σάν νά είνε κατώτερα όντα.
'Ε ν τ γ α ρ Κ ι ν έ

Τ'ο νά παντρευτή κανείς από έρωτα, είνε σάν νά εκθέση τόν έαυτό του σέ μία θερμοκρασία 40 βαθμών άπάνω από τ'ο μηδέν, χωρίς νά βάλη στ'ο μυαλό του όστι μπορεί άζαφνα η θερμοκρασία αυτή νά πείσ'ο τω από τ'ο μηδέν.
Π ώ λ ν τ έ Κ ο κ

"Όταν ίδης έναν άνδρα και μία γυναίκα νά έπωφελούνται ίσως εύχαρις όπως άμοιβαίως αναδείξουν τά έλαττώματά των και τήν γελοιοτήτά των, νά είσαι βέβαιος όστι πρόκειται περ' ένός πολυαγαπημένου γένους.
Ε ί ρ . 'Α σ ώ π ι ο ς

Στ'όν κόσμο αϊτόν πρέτει η καρδιά μας η νά ραγίση η νά γινή λέπτο.
Σ α μ φ δ ο

Πριόν αντίληφθούμε έμεις οι ίδιοι όστι αγαπάμε μία γυναίκα, έχει κιόλας αντίληφθ'ο εκείνη τ'ο αίσθημά μας γι' αυτήν.
Φ λ ο ρ ι ά ν

Κανείς δέν ξερεί νά πη τί είνε η γυναίκα.
Γ α λ λ ι κ ή Π α ρ ο ι μ ί α